

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 14CoP/139/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2323203170
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Foltán
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2323203170.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Foltána a sudcov JUDr. Ľubomíra Bundzela a JUDr. Kristíny Srnkovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., narodený XX.XX.XXXX, bytom ako rodičia, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Galanta, dieťa matky: B. B., narodená XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom C. XXX, D., v konaní zastúpená: Mgr. Elena Szabóová, advokátka, so sídlom Hlavné námestie 7, Nové Zámky, a otca: E. B., narodený XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom C. XXX, D., v konaní zastúpený: Advokátska kancelária FARDOUS PARTNERS, s. r. o., so sídlom Hlavná 6, Šaľa, v konaní o návrhu matky na úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu na čas do rozvodu manželstva a na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Galanta č. k. 5P/32/2023-42 zo dňa 14.09.2023, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia.
2. Návrhom doručeným súdu prvej inštancie dňa 31.08.2023 sa matka domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd zveril maloleté dieťa do jej osobnej starostlivosti a otcovi by uložil povinnosť prispievať výživným na maloleté dieťa v sume 275,69 Eur mesačne, a to na čas do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej o úprave práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu na čas do rozvodu manželstva.
3. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil aplikáciou ust. § 2 ods. 1, § 366 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), ust. § 324 ods. 1, 2, 3, § 325 ods. 1, 2, § 326 ods. 1, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, 2, § 330 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a ust. § 62 ods. 1, 2, 3, 5, § 65 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“).
4. V konaní mal súd prvej inštancie za osvedčené, že maloleté dieťa pochádza z manželstva rodičov, ktorí od februára 2023 nežijú v spoločnej domácnosti. Práva a povinnosti rodičov k maloletému dieťaťu doposiaľ súdom upravené neboli. Na súde prebieha konanie vedené pod sp. zn. 5P/2/2023 o návrhu matky na rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu na čas po rozvode.
5. Na odôvodnenie rozhodnutia uviedol, že po oboznámení sa s návrhom matky nemal osvedčené, že v danom prípade je dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia. Matka v podanom návrhu neopísala rozhodujúce skutočnosti, ktoré by hodnoverne osvedčili dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, resp. potrebu bezodkladnej úpravy pomerov a neuviedla skutočnosti, ktoré by viedli súd k záveru o nebezpečenstve hroziacej ujmy. V danom prípade nebolo osvedčené, že život, zdravie,

zdravý vývin, výchova či výživa, respektíve akýkoľvek iný záujem maloletého dieťaťa je v súčasnosti bezprostredne ohrozený. Dodal, že dokazovanie v konaní o vydanie neodkladného opatrenia nie je dokazovaním v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní, preto je povinnosťou navrhovateľa, v danom prípade matky, aby už z podaného návrhu boli osvedčené skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia. Na to, aby nedošlo k neprimeranému zásahu do výkonu rodičovských práv a práva na spravodlivý proces zaručených Listinou základných práv a slobôd a Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd, musí byť rozhodnutie súdu založené na skutočnostiach majúcich dostatočnú oporu v skutkovom stave a dôkazoch obsiahnutých v spise a musí byť riadne a presvedčivo odôvodnené. Zároveň je potrebné veľmi starostlivo skúmať aj záujem maloletého dieťaťa. Maloleté dieťa sa toho času nachádza v osobnej starostlivosti matky, ktorá mu za pomoci otca zabezpečuje potrebnú starostlivosť. Život, zdravie, zdravý vývin, výchova či výživa, respektíve akýkoľvek iný záujem maloletého dieťaťa nie je v súčasnosti nijako bezprostredne ohrozený. Uviedol, že za tohto stavu niet nijakého dôvodu zverovať maloleté dieťa neodkladným opatrením do starostlivosti matky, pretože maloleté dieťa sa už v tejto starostlivosti fakticky nachádza. Vychádzajúc z týchto skutočností konštatoval, že nariadením neodkladného opatrenia by sa zakonzervoval už existujúci stav, čo však nie je účelom ani zmyslom neodkladných opatrení. S poukazom na skutočnosť, že súd sa len v konaní vo veci samej môže zaoberať riadnym dokazovaním o predpokladoch rodičov na zabezpečenie riadnej výchovy dieťaťa, súd prvej inštancie návrh na zverenie maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti matky neodkladným opatrením nepovažoval za dôvodný.

V súvislosti s návrhom matky na určenie vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu do právoplatného skončenia veci samej, uviedol, že v konaní o určenie výživného na maloleté dieťa môže súd uložiť otcovi, aby platil výživné v nevyhnutnej miere. Toto opatrenie môže nariadiť súd vtedy, ak má osvedčené, že otec si voči maloletému dieťaťu neplní vyživovaciu povinnosť, pričom sa vyžaduje aj osvedčenie schopností a možností povinného platiť výživné. Zdôraznil, že rozsah výživného v neodkladnom opatrení sa zásadne odlišuje od jeho rozsahu v konečnom rozhodnutí, okrem prípadu, ak nevyhnutná miera je súčasne limitom schopností a možností povinného. Výživné v nevyhnutnej miere, ktoré je kritériom pre neodkladné opatrenie, je určené len na uspokojovanie základných životných potrieb oprávneného a nie je rozhodujúce, či povinný je schopný platiť aj vyššie sumy výživného. Za nevyhnutné výdavky maloletého dieťaťa pritom súd považoval výdavky potrebné na zabezpečenie stravovania, zdravotnej starostlivosti, hygienických potrieb, prípadne výdavkov spojených so vzdelávaním. Z doposiaľ osvedčených skutočností síce nebol osvedčený príjem otca, nakoľko súd ho v rámci konania o nariadenie neodkladného opatrenia ani nemá priestor skúmať, avšak matka vo svojom návrhu uviedla, že otec od novembra 2022 platí dieťaťu telefón v sume 60,- Eur, od 10.02.2023 prispel na výživu dieťaťa k jej rukám 3 x 100,- Eur (marec, apríl, máj), 2 x 150,- Eur (jún, júl), okrem toho zaplatil polovicu zápisného do školy v sume 100,- Eur a polovicu školného na september vo výške 50,- Eur. Otec teda od času kedy opustil spoločnú domácnosť, t. j. od februára 2023 až do augusta 2023, prispel na výživu maloletého dieťaťa sumou 1.170,- Eur (7 x 60,- Eur; 3 x 100,- Eur; 2 x 150,- Eur; 100,- Eur a 50,- Eur), čo po rozrátaní na jednotlivé mesiace (február až august), pričom september nebol zohľadnený nakoľko ešte neuplynul 15. deň v mesiaci, predstavuje sumu 167,14 Eur mesačne, čo je viac, než suma životného minima na zaopatrené nepnoleté dieťa alebo nezaopatrené dieťa v zmysle § 2 písm. c) zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorá predstavuje sumu 122,77 Eur mesačne. Z takto osvedčených skutočností súd prvej inštancie uzavrel, že pokiaľ matka prispeje na maloleté dieťa aspoň vo výške minimálneho výživného v zmysle ustanovenia § 62 ods. 3 Zákona o rodine, ktoré aktuálne predstavuje sumu 36,80 Eur a výživným zo strany otca doteraz v priemere v sume 167,14 Eur mesačne, bude mať maloleté dieťa do skončenia konania vo veci samej na uspokojovanie potrieb sumu cca 203,94 Eur mesačne a jeho výživa nebude ohrozená. Matka síce vo svojom návrhu uviedla aj mimoriadne výdavky súvisiace s prípravou maloletého dieťaťa na stredoškolské štúdium umeleckého smeru, avšak zároveň dodala, že na úhrade týchto nákladov sa podieľal i otec. Súd prvej inštancie považoval za nedôvodnú úpravu výživného v nevyhnutnej miere formou neodkladného opatrenia, keď z obsahu spisového materiálu je zrejmé, že otec sa podieľal výživným v nevyhnutnej miere na hradení potrieb maloletého dieťaťa. Záverom súd prvej inštancie poznamenal, že všetky tvrdené skutočnosti bude skúmať a dokazovať v konaní vo veci samej.

6. Uznesenie v časti zamietnutia uloženia povinnosti otcovi prispievať na výživu maloletého dieťaťa napadla riadnym a včasným odvolaním matka s návrhom na jeho zrušenie a vrátenie súdu prvej inštancie na nové rozhodnutie, alternatívne na jeho zmenu vyhovením jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v časti uloženia povinnosti otcovi prispievať na výživu maloletého dieťaťa vo výške štátnych

sociálnych dávok poberaných na území Rakúska a sumou 60% životného minima. Odvolanie odôvodnila tým, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a je v priamom rozpore s obsahom súdneho spisu (starostlivosť otca o maloleté dieťa, tvrdenie súdu o prispení otca na mimoriadne výdavky súvisiace s prípravou na stredoškolské štúdium) i právami dieťaťa vyplývajúcimi z medzinárodných zmlúv a dohovorov, ktorými je Slovenská republika viazaná.

Na odôvodnenie odvolania uviedla, že súd prvej inštancie tvrdil, s vedomosťou, že len výška školného na mesiac je 95,- Eur, bez nákladov na dopravu do školy, že príspevok otca vo výške, ktorú vypočítal na 167,14 Eur mesačne, je postačujúci na úhradu potrieb maloletého dieťaťa. Zároveň tvrdil, že na úhradu mimoriadnych výdavkov súvisiacich s prípravou maloletého dieťaťa na stredoškolské štúdium prispel aj otec, a to bez akéhokoľvek podkladu v obsahu súdneho spisu. Dodala, že výdavky, ktoré zdokladovala, súvisiace s prípravou maloletého dieťaťa na stredoškolské štúdium na škole umeleckého smeru (prípravný kurz v sume 120,- Eur a príprava na prijímacie pohovory v sume 150,- Eur), hradila výhradne sama, bez akéhokoľvek príspevku od otca (naopak s pomocou cudzích ľudí), ktorý prispel na jeho výživu iba sumou 100 – 150,- Eur mesačne, aj to nie každý mesiac, a uhradil polovicu zápisného do školy a polovicu školného na september. Ďalej uviedla, že pri výpočte, ako ho vykonal súd, by výživným oboch rodičov (ktoré súd ustálil na 203,94 Eur) bolo pokryté školné a doprava do školy, prípadne časť nákladov na stravu, bez pokrytia nákladov na akékoľvek, čo i len základné školské pomôcky (zošity, výkresy, obaly, písacie potreby, iné obvyklé vybavenie stredoškoláka), oblečenie. Pri mechanickom výpočte – školné 95,- Eur, minimálne denné náklady na stravu 3-5,- Eur (90 – 150,- Eur) tak nie sú uspokojené ani školné a strava v plnej výške, nehľadiac na to, že maloleté dieťa nemožno odkázať na to, že napr. s nákupom ošatenia, zimnej obuvi alebo hygienických potrieb musí počkať až kým súd rozhodne v merite veci. Mala za to, že rozhodnutie je nepochopiteľné v tom, že súd na jednej strane tvrdí, že výživné v nevyhnutnej miere má pokryť výdavky dieťaťa súvisiace s jeho výživou, vzdelávaním, ošatením, hygienou, zdravotnou starostlivosťou a na druhej strane kalkuluje s výpočtom 203,94 Eur mesačne, čo nepokrýva ani náklady na štúdium a stravovanie. Namietala, že súd prvej inštancie sa v rozhodnutí nevysporiadal ani s tým, že osobnú starostlivosť poskytuje dieťaťu výhradne ona, a to od februára 2023. Naopak tvrdil, že osobnú starostlivosť poskytujú dieťaťu obaja rodičia, bez toho, aby pre takýto záver mal oporu v obsahu súdneho spisu, pričom tento záver je obsahom súdneho spisu priamo popretý. Ďalej namietala, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s tým, že pri tvrdenom dlhodobom zamestnaní otca v Rakúsku, s návrhom na dožiadanie Finančného úradu v Rakúsku, je otec maloletého poberateľom štátnych rodinných dávok, poskytovaných nárokovovo na každé maloleté dieťa, a to minimálne vo výške 211,49 Eur mesačne, v čom je zahrnutý samotný rodinný prídavok (Familienbeihilfe) vo výške 149,70 Eur, daňový bonus (Kinderabsetzbetrag) vo výške 61,79 Eur, plus ďalší daňový bonus (Familienbeihilfe). Ak teda otec poberá na dieťa dávky vo výške minimálne 211,49 Eur, bolo v rozpore s účelovým určením rodinných prídavkov, a to aj v rozpore s dobrými mravmi, ak by táto sociálna dávka bola použitá na zvyšovanie životnej úrovne, či na uspokojovanie potrieb rodiča, v tomto prípade otca. Ak súd považoval za postačujúce, že otec prispieje na výživu maloletého dieťaťa sumou 167,- Eur mesačne, čo je suma o 44,49 Eur nižšia ako sú rodinné prídavky s daňovým bonusom, ktoré sú pre zamestnanca na území Rakúska nárokovou a automaticky poskytovanou dávkou, otec na výživu maloletého dieťaťa neprispieva z vlastných prostriedkov ani jediným eurom, naopak sumu minimálne 44,49 Eur z rodinných prídavkov si ponecháva, hoci sú štátom určené na úhradu potrieb dieťaťa. Bola toho názoru, že súd sa tým dostáva do zásadného rozporu s hmotným právom, keďže výživné nemožno stotožňovať s prídavkom na dieťa, pričom ide o dva odlišné inštitúty, ktoré majú rozdielny právny základ. Prídavok na dieťa je štátnou sociálnou dávkou, ktorý je účelovo určený na zabezpečenie výchovy a výživy nezaopatreného dieťaťa. Na toto poukazovala vo svojom návrhu, vo formulácii „Vzhľadom na to, že súd nie je vo veci rozhodnutia vo veci maloletých striktnie viazaný návrhovým petitom, iba jeho zmyslom, účelu by vyhovelo aj rozhodnutie, ktorým súd (tak pre konanie o neodkladnom opatrení, ako aj v konaní meritórnom) uloží otcovi povinnosť vyplácať do rúk matky peňažné dávky na dieťa a rodinu, na ktoré má dieťa nárok na území Rakúska, a ďalším výrokom rozhodnutia určí výšku výživného, ktorú je otec povinný platiť na výživu dieťaťa nad rámec týchto štátnych dávok.“ Ďalej poukázala na ust. § 366 CMP, ktoré ustanovenie umožňuje súdu nariadiť platiť výživné tomu rodičovi, ktorý si svoju povinnosť dobrovoľne neplní v primeranom rozsahu, alebo ktorého výživovacia povinnosť nebola doposiaľ súdnym rozhodnutím upravená, pričom povinnosť platiť výživné je možné nariadiť len v nevyhnutnej miere tak, aby výživa dieťaťa nebola žiadnym spôsobom ohrozená. Za výživné v nevyhnutnej miere nie je možné automaticky a paušálne považovať minimálne výživné

podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, ale je potrebné, aby súd pri určovaní výšky výživného zohľadnil aj konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu rozhodujúce pre jej určenie. Dodala, že v konaní bol preukázaný jej príjem s výslovným uvedením, že odôvodnené potreby dieťaťa, o ktoré sa od 10.02.2023 výhradne stará, súvisiace s jeho výživou a vzdelávaním presahujú jej príjmové možnosti. Preto, ak súd tvrdí, že „je potrebné veľmi starostlivo skúmať aj záujem maloletého dieťaťa“, rozhodnutie, ktorým sa zakladá maloletému dieťaťu odkázanému na výživu rodičov, životná úroveň nepostačujúca ani na obstaranie základných životných potrieb (strava, oblečenie, hygiena), je s týmto základným východiskom vo výraznom napätí. Namietala, že súd prvej inštancie tak prakticky v rozhodnutí tvrdí, že nevyhnutná vyživovacia povinnosť otca voči maloletému dieťaťu je nižšia, ako je výška nárokových sociálnych dávok na území Rakúska, kde otec pracuje, a teda že otec nielenže nemusí zo svojho príjmu prispieť na potreby dieťaťa jediným eurom, ale naopak, môže si zo štátnych dávok, ktoré sú (a to výhradne) určené na úhradu potrieb dieťaťa, ponechať mesačne minimálne 44,49 Eur. Mala za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nielen v rozpore so zákonnými ustanoveniami, ale nerešpektuje ani medzinárodné zmluvy, ktorými je Slovenská republika viazaná (čl. 24 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie, čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa), preto je v časti, v ktorej súd rozhodol o zamietnutí neodkladného opatrenia vo veci nevyhnutného výživného na maloleté dieťa, neudržateľné a arbitrárne. Dodala, že dokladuje súdu, že od podania návrhu otec prispel na úhradu potrieb maloletého dieťaťa sumou 50,- Eur dňa 28.09.2023 s uvedením účelu „školné“. Inak neuhradil ani výživné, ani žiadne potreby maloletého dieťaťa (okrem mesačných platieb 30,- Eur paušál za telefón a 30,- Eur splátka tf. prístroja, spolu 60,- Eur mesačne), teda za mesiac august neprispel vôbec, a v mesiaci september iba sumou 50,- Eur, a to napriek tomu, že len titulom nárokových štátnych rodinných dávok v Rakúsku za mesiace august a september činí výška týchto dávok 422,98 Eur. Aj pri zohľadnení platieb za telefón si tak zo štátnych dávok, určených na úhradu potrieb dieťaťa, ponechal pre vlastnú potrebu sumu 252,98 Eur. Okrem pravidelných mesačných dávok má dieťa v roku 2023 v Rakúsku, narodené od 01.01.2008 do 31.12.2017, spolu s prídavkami za august nárok na vyplatenie sumy 105,80 Eur ako príspevku na nástup do školy. Maloleté dieťa do školy nastúpilo, náklady spojené s prijatím do školy uhradila matka a otec si príspevok Rakúskeho štátu, ktorý je na toto účelovo určený, ponechal v celom rozsahu. Súd prvej inštancie nedôvodil, prečo, ak nemal osvedčený príjem rodičov maloletého dieťaťa, nevykonal ani len lustráciu v Sociálnej poisťovni ohľadom príjmov rodičov maloletého dieťaťa a navrhovaným dožiadaním Finanzamt Österreich, ako orgánu, ktorý sústreďuje komplexné informácie o príjmoch a poberaných dávkach otcom, keďže ide o konanie, ktoré možno začať aj bez návrhu, a preto súd nie je viazaný nielen návrhmi na vykonanie dokazovania, ale ani samotným návrhom. Je totiž logické, že ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, nemôže matka ani samotné maloleté dieťa, ale ani jeho kolízny opatrovník, dokladovať príjem otca.

7. K odvolaniu matky sa vyjadril otec tak, že ho považuje za nedôvodné, podobne ako aj jej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. So závermi napadnutého uznesenia sa stotožnil a navrhol, aby napadnuté uznesenie odvolací súd potvrdil ako vecne správne. Aj napriek tomu, že v časti dočasného zverenia maloletého dieťaťa matka nepodala odvolanie, pre úplnosť zdôraznil, že postup súdu prvej inštancie bol v danom prípade správny, keď návrh matky zamietol, pretože v návrhu neopísala také rozhodujúce skutočnosti, ktoré by hodnoverne osvedčili dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, resp. potrebu bezodkladnej úpravy pomerov a v návrhu ani neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by viedli k záveru o nebezpečenstve hroziacej ujmy. Súd prvej inštancie tiež správne skonštatoval, že v danom prípade nebolo osvedčené, že by bol v súčasnosti bezprostredne ohrozený život, zdravie, zdravý vývin, výchova, výživa, resp. akýkoľvek iný záujem maloletého dieťaťa, a preto neprichádzalo do úvahy nariadenie neodkladného opatrenia. S týmito závermi súdu prvej inštancie sa otec v celom rozsahu stotožnil, pretože je pravdou, že maloleté dieťa sa od jeho odchodu zo spoločnej domácnosti, čo bolo vo februári 2023, nachádza v osobnej starostlivosti matky, ktorá mu za jeho pomoci zabezpečuje potrebnú starostlivosť (tak ako to správne skonštatoval súd prvej inštancie v bode 21. napadnutého uznesenia), a preto rozhodne nie je možné ani len uvažovať o tom, že by bol v aktuálne v súčasnosti akokoľvek bezprostredne ohrozený život, zdravie, vývin, výchova, výživa, resp. akýkoľvek iný záujem maloletého dieťaťa. V tejto súvislosti matka v podanom odvolaní vytýkala súdu, že sa údajne nevysporiadala s tým, že osobnú starostlivosť od februára 2023 poskytuje maloletému dieťaťu výhradne ona, a podľa matky „súd tvrdí, že osobnú starostlivosť poskytujú obaja rodičia“. Uviedol, že nevedno na základe čoho dospela matka k takémuto nesprávnemu záveru, resp. výkladu záverov vyslovených súdom prvej inštancie, pretože zo žiadnej časti odôvodnenia napadnutého uznesenia nevyplýva explicitné tvrdenie, resp. záver súdu, že obaja rodičia poskytujú maloletému osobnú starostlivosť. Matka v tejto súvislosti poukazuje na záver súdu, že „maloleté dieťa sa toho času nachádza

v osobnej starostlivosti matky, ktorá mu za pomoci otca zabezpečuje potrebnú starostlivosť.“ Dodal, že tu mal súd evidentne na mysli (a vyplýva to aj z celkového kontextu ostatného obsahu uznesenia) „finančnú pomoc otca“ v podobe pravidelných finančných platieb, ktoré jej i maloleťmu dieťaťu poskytuje od svojho odchodu zo spoločnej domácnosti, pričom tieto platby napokon potvrdila aj matka v samotnom návrhu. Mal za to, že takýmto správnym konštatovaním tak súd len zdôrazňoval, že aktuálne nie sú bezprostredne ohrozené žiadne záujmy maloleťmu dieťaťa, v dôsledku čoho tak nebolo dôvodné nariadovať neodkladné opatrenie, a to práve z dôvodu, že maloleťmu dieťaťu je poskytovaná osobná starostlivosť zo strany matky, za jeho súčasnej finančnej pomoci. Ďalej uviedol, že pri určovaní výživného prostredníctvom neodkladného opatrenia, je súd limitovaný ustanovením § 366 CMP, podľa ktorého môže nariadiť neodkladným opatrením platiť výživné len v nevyhnutnej miere, a to predovšetkým v takých prípadoch, kedy bude mať súd za osvedčené, že rodič (v tomto prípade otec) si vyživovaciu povinnosť voči maloleťmu dieťaťu vôbec neplní, prípadne ju plní len vo veľmi obmedzenej miere, ktorá by nezabezpečovala ani uspokojenie základných životných potrieb maloleťmu dieťaťa (stravovanie, zdravotná starostlivosť, hygienické potreby, vzdelanie). Poukázal na to, že v danom prípade však tieto podmienky rozhodne nie sú naplnené, pretože si vyživovaciu povinnosť voči maloleťmu dieťaťu riadne plní po celý čas od jeho odchodu zo spoločnej domácnosti. Túto rozhodujúcu skutočnosť v končenom dôsledku čiastočne potvrdila aj samotná matka, keď v návrhu (a následne aj v odvolaní) potvrdila rôzne čiastočné peňažné úhrady zo strany otca, čo následne súd správne skonštatoval v bode 22. napadnutého uznesenia. Tvrdil, že matka súdu uviedla iba jeho čiastočné peňažné úhrady vynakladané na potreby maloleťmu dieťaťa (ktoré súd prirodzene správne považoval za osvedčené, a preto ich zohľadňoval pri rozhodovaní o návrhu). Považoval za nevyhnutné uviesť súhrnne všetky peňažné úhrady, ktoré od odchodu zo spoločnej domácnosti vynakladá jednak na potreby maloleťmu dieťaťa, a tiež aj na ostatné výdavky spojené s chodom domácnosti, v ktorej maloleť dieťa žije s matkou, a to: od odchodu zo spoločnej domácnosti pravidelne posielala na účet matky výživné na maloleť dieťa v sumách od 100,- Eur do 150,- Eur mesačne a spolu s výživným na maloleť dieťa posielala matke na rovnaký účet aj ďalšie platby ako je poplatok za komunálny odpad (platba 07.06.2023), daň za pozemok (platba 28.06.2023 – 30,- Eur), zápisné na školu maloleťmu dieťaťa (platba 29.06.2023 – 100,- Eur), školné (platba 29.06.2023 a 28.09.2023 – po 50,- Eur). V súčte týchto platieb, tak poslal matke na účet od svojho odchodu zo spoločnej domácnosti, čiže od februára 2023 až do októbra 2023, t.j. za 9 mesiacov, celkovo sumu vo výške 1.060,- Eur, čo vyplýva z priložených výpisov z účtu. Tvrdil, že okrem uvedeného pravidelne posielala maloleťmu dieťaťu aj tzv. vreckové na jeho osobitný účet (B. F.), prípadne iné príležitostné platby v rôznych výškach (napr. na koncert, doučovanie, deň detí, za vysvedčenie a pod.), o čom sa však už matka pravdepodobne zámerne nezmieňuje ani v návrhu a ani v jej odvolaní. V súčte týchto platieb, tak maloleťmu dieťaťu poslal na jeho účet, od svojho odchodu zo spoločnej domácnosti, čiže od februára 2023 až do októbra 2023, t. j. za 9 mesiacov, celkovo sumu vo výške 500,- Eur, čo rovnako vyplýva z priložených výpisov z účtu. Ďalej uviedol, že okrem uvedených platieb pravidelne uhrádza maloleťmu dieťaťu mobilný paušál, v ktorom je zahrnutá aj splátka za mobilné zariadenie. Matka síce v návrhu túto skutočnosť uvádza, avšak opäť len čiastočne pravdivo, keď uvádza, že otec platí za telefón maloleťmu dieťaťu sumu 60,- Eur mesačne, pričom v skutočnosti spolu s mobilným paušálom uhrádza aj pevný internet v domácnosti, a teda spolu uhrádza sumu 85,- Eur mesačne, čo v súčte za celé obdobie od jeho odchodu zo spoločnej domácnosti predstavuje celkovo sumu vo výške 765,- Eur. Dodal, že pravidelne uhrádza polovicu z celkovej splátky hypotéky v sume 480,- Eur mesačne, keďže celková výška mesačnej splátky hypotéky predstavuje sumu 960,-Eur, pričom túto skutočnosť matka pravdepodobne zámerne zamlčala, keď bez ďalšieho uviedla, že iba ona uhrádza splátky hypotéky v sume 472,87 Eur, bez toho, aby ozrejmila, že sa jedná len o polovicu celkovej splátky, a že zvyšnú polovicu uhrádza on. A napokon pravidelne uhrádza aj mesačnú splátku ďalšieho úveru na bývanie vzťahujúceho sa na spoločný dom v sume 85,- Eur mesačne, ktorú skutočnosť matka súdu zamlčala. Poznamenal, že dôkazy o platbách dodatočne súdu predloží, nakoľko pre krátkosť lehoty stanovenej súdom na vyjadrenie sa k odvolaniu a návrhu matky, nebolo možné tieto dôkazy zabezpečiť tak, aby ich bolo možné súdu predložiť spolu s vyjadrením v stanovenej lehote. Zhrnúc predchádzajúce konštatoval, že od odchodu zo spoločnej domácnosti prispel na výživu maloleťmu dieťaťa, resp. jeho rôzne výdavky špecifikované vyššie celkovo sumou 2.325,- Eur (výživné v sume 1.060,- Eur + vreckové v sume 500,- Eur + mobilný paušál s pevným internetom v sume 765,- Eur), čo po rozrátaní na jednotlivé mesiace (február až október 2023) predstavuje sumu 258,33 Eur mesačne. Okrem toho od odchodu zo spoločnej domácnosti pravidelne uhrádza aj polovicu splátky hypotéky a splátku ďalšieho úveru na bývanie celkovo v sume 5.085,- Eur, čo po rozrátaní na jednotlivé mesiace (február až október 2023) predstavuje sumu 565,- Eur mesačne. Keďže táto platba je vynakladaná na hypotéku, resp. ďalší úver, a teda na náklady domácnosti (bývanie), v ktorej maloleť dieťa žije s matkou,

aj túto jeho platbu je nutné v alikvotnej čiastke pripadajúcu na maloleté dieťa považovať za náklad, ktorý otec vynakladá na dôvodné potreby maloletého dieťaťa. Mal za to, že na základe uvedených skutočností, ktoré riadne osvedčil a preukázal priloženými výpismi z účtu, resp. dodatočne preukáže ostatnými výpismi z účtu, rozhodne nie sú splnené zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia požadovaného matkou, pretože v súčasnosti pravidelne a dobrovoľne prispieva na výživu maloletého dieťaťa, a to dokonca sumou, ktorá značne presahuje tzv. nevyhnutnú mieru, ktorá sa vyžaduje pri neodkladných opatreniach v zmysle § 366 CMP. V týchto intenciách poukázal na to, že súd prvej inštancie dokonca už pri sume 167,14 Eur mesačne (súd mal za osvedčené z tvrdení matky, že práve touto sumou sa otec podieľa na výžive maloletého od jeho odchodu zo spoločnej domácnosti) správne považoval návrh matky v celom rozsahu za nedôvodný, pretože už takáto suma podľa súdu prvej inštancie postačuje na pokrytie základných životných potrieb maloletého dieťaťa, a teda už pri takejto sume súd nevzhladol existenciu ohrozenia výživy maloletého dieťaťa, pri ktorej by prichádzalo do úvahy nariadenie neodkladného opatrenia. Bol toho názoru, že na základe vyššie uvedených skutočností a predložených dôkazov preukázal, že pravidelne a dobrovoľne prispieva na výživu a potreby maloletého dieťaťa oveľa vyššou sumou oproti tej, ktorú mal súd prvej inštancie za osvedčenú (258,33 Eur mesačne + alikvotná čiastka zo sumy 565,- Eur mesačne), teda celková nedôvodnosť návrhu matky je týmto ešte viac znásobená, a naopak, táto skutočnosť ešte viac potvrdzuje správnosť zamietavého uznesenia. Nepovažoval za potrebné podrobnejšie sa vyjadrovať k ďalšej argumentácii matky, pretože táto nijakým zásadnejším spôsobom nevyvracia jeho tvrdenia a dôkazy uvádzané v tomto vyjadrení, a rozhodne na jej základe nemožno dospieť k záveru o nesprávnosti zamietavého uznesenia súdu. Dodal, že tvrdenie matky, podľa ktorých by mal v Rakúsku poberať daňový bonus sú nepravdivé, pretože žiadny daňový bonus v Rakúsku nepoberá. Jedinú sociálnu dávku, ktorú v Rakúsku poberá, je príspevok na dieťa vo výške 151,50 Eur mesačne. Pokiaľ však ide o odvolacie námietky matky týkajúce sa otázky poberania rodinných prídavkov, zdôraznil, že sa jedná o otázku, ktorá evidentne presahuje obmedzené možnosti dokazovania v konaní o neodkladnom opatrení, a preto túto otázku bude možné prípadne riešiť v konaní vo veci samej (podobne ako aj ďalšie otázky, ktoré presahujú obmedzený rámec dokazovania pri inštitúte neodkladného opatrenia). K tomuto vyjadreniu otec pripojil výpisy z účtu s označením adresáta platieb matku a výpisy zo B. účtu s označením adresáta platieb maloleté dieťa.

V doplnení svojho vyjadrenia uviedol, že z výpisov z jeho účtu (Orange) vyplýva, že uhrádza maloletému dieťaťu mobilný paušál, v ktorom je zahrnutá aj splátka za mobilné zariadenie maloletého dieťaťa (Iphone 13 mini) a pevný internet v domácnosti. V celkovej uhrádzanej sume je zahrnutá aj splátka za mobilné zariadenie Xiaomi Redmi 11, ktoré používa on. Pokiaľ ide o sumu mobilného paušálu na telefónne číslo, ktoré používa maloleté dieťa, táto suma sa líši v závislosti od prečerpania, resp. navyšovania mobilných dát maloletým dieťaťom v tom – ktorom mesiaci a tiež v závislosti od množstva kúpených cestovných lístkov prostredníctvom operátora Orange. Ďalej uviedol, že výpisy z jeho účtu preukazujú platby polovice z celkovej splátky hypotéky v sume 480,- Eur mesačne a splátku ďalšieho úveru na bývanie v sume 85,- Eur mesačne. Polovicu splátky hypotéky uhrádza niekedy aj na viac častí na účet p. E. G., ktorá je spoločnou známu rodičov, keďže táto osoba im vypomáha s včasnou úhradou celej splátky hypotéky.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 3 ods. 5 písm. b) CMP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné, uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 CSP).

9. Predmetom konania je návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd zveril maloleté dieťa do jej osobnej starostlivosti a otcovi uložil povinnosť prispievať výživným na maloleté dieťa, a to na čas do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej o úprave práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu na čas do rozvodu manželstva, ktoré konanie je vedené na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 5P/32/2023.

10. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie v matkou napádanej časti, v ktorej zamietol jej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia týkajúceho sa určenia výživného na maloleté dieťa.

11. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

Podľa § 366 CMP, neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere.

Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

Podľa § 329 ods. 1 a 2 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

Podľa § 329 ods. 3 CSP, ak po vydaní uznesenia, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, dôjde k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie, nezakladá právoplatné rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, prekážku rozhodnutej veci.

12. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia musia byť osvedčené okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto opatrenie. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia sa posudzuje tak podľa obsahu návrhu, pripojených listín a skutkových okolností z nich vyplývajúcich, ale aj dôvodnosti návrhu z hľadiska právneho posúdenia veci. Účelom neodkladného opatrenia je totiž rýchle a pružné riešenie tej situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2MCdo 3/2010).

13. Odvolací súd nemal dôvod nesúhlasiť s napadnutým rozhodnutím ako i s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného spôsobu rozhodnutia, teda s tými dôvodmi, pre ktoré bolo podľa súdu potrebné návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia, a to aj v časti platenia výživného na maloleté dieťa, zamietnuť. Po oboznámení sa s obsahom spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie sa dostatočne zaoberal všetkými predpokladmi, ktoré musia byť splnené na nariadenie neodkladného opatrenia a v napadnutom uznesení dostatočne vyložil, z akých dôvodov návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia v namietanej časti nevyhoviel.

14. Pokiaľ ide o námietku o nesprávnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie, odvolací súd uvádza, že právne posudzovanie je činnosť súdu, pri ktorej zistený skutkový stav podriadiuje pod skutkovú podstatu príslušnej právnej normy, na základe čoho dospieva k záveru, či právo prizná alebo neprizná. Právne posúdenie veci je nesprávne, ak sa súd pri tejto činnosti dopustil omylu (buď v tom, že na správne zistený skutkový stav aplikoval iný právny predpis než mal, alebo ak správne aplikovaný právny predpis nesprávne interpretoval).

15. Súd prvej inštancie vec právne posúdil ako nárok rodiča maloletého dieťaťa na bezodkladnú úpravu pomerov maloletého dieťaťa, podľa § 2 ods. 1, § 366 CMP a ust. § 324 ods. 1, 2, 3, § 325 ods. 1, 2, § 326 ods. 1, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, 2, § 330 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že návrh matky ani v časti uloženia povinnosti otcovi platiť výživné na maloleté dieťa nie je dôvodný, nakoľko v konaní nebola osvedčená potreba bezodkladnej úpravy pomerov maloletého dieťaťa spôsobom navrhovaným matkou.

Takéto právne posúdenie veci ako aj závery súdu prvej inštancie odvolací súd považuje za správne a námietky matky o nesprávnom právnom posúdení veci za nedôvodné.

16. Matka neosvedčila potrebu dočasnej úpravy v časti uloženia povinnosti otcovi platiť na maloleté dieťa výživné, keď dôvody, ktoré uvádzala vo svojom návrhu, boli len dôvodmi konštatovanými jedným z rodičov, nepodložené a nepreukázané žiadnymi dôkazmi. Nepochybne je v záujme maloletého dieťaťa, aby na jeho výživu prispieval aj otec, čo je jeho zákonná povinnosť, v tomto prípade však otec podľa tvrdení matky (v návrhu i v odvolaní) od novembra 2022 platí maloletému dieťaťu telefón v sume 60,- Eur mesačne, od 10.02.2023, kedy opustil spoločnú domácnosť, prispel na výživu maloletého dieťaťa za mesiace marec, apríl a máj po 100,- Eur a za mesiace jún a júl po 150,- Eur, polovicou zápisného do školy v sume 100,- Eur, polovicou školného na september v sume 50,- Eur a dňa 28.09.2023 prispel sumou 50,- Eur na úhradu potrieb maloletého dieťaťa. Ak aj matka považuje vyššie uvedené sumy za nepostačujúce na výživu maloletého dieťaťa, odvolací súd jej názor nezdieľa. Treba pripomenúť, že ust. § 366 CMP umožňuje súdu neodkladným opatrením nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere. V konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd nevykonáva dôkladné dokazovanie ohľadom majetkových pomerov rodičov, ich možností a schopností, ani ohľadom odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa, ale musí vychádzať z toho, čo zistil v rámci tohto skráteného konania, väčšinou bez vylúčenia účastníkov a bez disponovania relevantnými listinnými dôkazmi. Preto svojím rozhodnutím neurčuje výživné podľa kritérií, ktorými sa inak riadi súd v konaní vo veci samej, ale sleduje hlavne účel, aby potreby dieťaťa boli dočasne zabezpečené aspoň výživným v nevyhnutnej miere. Vychádzajúc z veku maloletého dieťaťa s poukazom na jeho nástup na súkromnú strednú umeleckú školu, považoval odvolací súd otcom poukazované sumy (nielen na výživné, ale aj na zápisné do školy a školné) za sumy výživného, ktoré s ohľadom na okolnosti prípadu spĺňajú kritéria výživného poskytovaného v nevyhnutnej miere, keď v danom prípade z obsahu návrhu vyplýva, že matka je živnostníčka a táto poberá aj daňový bonus na maloleté dieťa.

17. Odvolací súd poukazuje na protichodné tvrdenia matky, ktorá v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uviedla, že nemá vedomosť o aktuálnej výške príjmu otca, ktorý pracuje v Rakúsku a navrhla, aby súd v rámci dožiadania na Finanzamt Österreich zistil, či otec poberá, resp. má nárok na prídavky na dieťa, rodinný bonus a iné dávky určené pre rodinu na území Rakúska a v podanom odvolaní už uviedla, že otec je poberateľom štátnych rodinných dávok poskytovaných nárokovovo na každé maloleté dieťa, a to minimálne v sume 211,49 Eur mesačne. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. Pred nariadením neodkladného opatrenia nie je teda skutkový stav zisťovaný v plnom rozsahu, ale rozhodujúce skutočnosti musia byť aspoň osvedčené. To však neznamená, že súd môže vydať neodkladné opatrenie len na základe tvrdenia navrhovateľa (v tomto prípade matky) bez osvedčenia aspoň základných skutočností, ktoré by umožnili prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana alebo bez osvedčenia nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd posúdil námietku matky o nevykonaní dožiadania na Finanzamt Österreich za nedôvodnú. Pred rozhodnutím súdu o neodkladnom opatrení nie je z dôvodu krátkosti času priestor pre vykonanie dokazovania v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní, pričom zároveň nesmú existovať vážnejšie pochybnosti o potrebe tejto úpravy, a preto rozsah dokazovania je zúžený vzhľadom na účel a podstatu neodkladného opatrenia a nevykonáva sa dokazovanie v rozsahu ako v základnom konaní (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 25.06.2019, sp. zn. 5 Cdo 25/2019). Nemožno opomenúť tú skutočnosť, že realizácia dožiadania do zahraničia, nielen na Finanzamt Österreich, ale aj na zamestnávateľa otca (ktorého názov nebol uvedený ani v návrhu, ani v odvolaní) v sebe zahŕňa množstvo procesných úkonov (ktoré sú nielen časovo, ale aj logisticky náročné), konkrétne ustanovenie prekladateľa, vypracovanie dožiadania a jeho prekladu, zaslanie dožiadania do dožiadanej štátu, určitého časového rámca stanoveného na vybavenie dožiadania, prekladu odpovede a priznania odmeny prekladateľovi, ktoré by v súhrne predstavovali prekážku brániacu súdu rešpektovať lehotu na rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Keďže v konaní nebol osvedčený príjem otca od zamestnávateľa, ale ani skutočnosť, že pracuje v Rakúsku (čo neumožňuje zistiť a overiť ani lustrácia v Sociálnej poisťovni), bolo vylúčené, aby súd vychádzal z okolnosti, že otec je poberateľom štátnych rodinných dávok v Rakúsku v takej súhrnnej výške, ako tvrdila matka. Otec vo svojom vyjadrení k odvolaniu matky tvrdil, že v Rakúsku poberá iba príspevok na dieťa vo výške 151,50 Eur mesačne, toto tvrdenie nepreukázal žiadnym dokladom, navyše sa nevyjadril ani k výške svojho príjmu od zamestnávateľa, preto zisťovanie tak príjmu otca od jeho zamestnávateľa, ako aj poberanie štátnych

rodinných dávok a zistenie toho, z akých položiek pozostávajú a ich konkrétnej výšky bude úlohou súdu prvej inštancie v konaní vo veci samej. Z výpisov z účtov predložených otcom vyplývalo, že od odchodu zo spoločnej domácnosti titulom výživného na maloleté dieťa zaplatil na účet matky 3 x 100,- Eur (marec, apríl, máj), 3 x 150,- Eur (jún, júl, október), okrem toho zaplatil polovicu zápisného do školy v sume 100,- Eur a polovicu školného na september a október vo výške 2 x 50,- Eur. Z výpisov zo B. účtu s uvedeným adresátom maloleté dieťa vyplývalo, že otec od februára 2023 do októbra 2023 vložil na tento účet v súhrne sumu 500,- Eur (položky boli poukazované buď bez označenia účelu, alebo s poznámkou pre adresáta - koncert, vreckové, doučovanie, deň detí, za vysvečko). Aj z vyššie uvedeného je možné vyvodiť záver, že otec si je vedomý svojej vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu i bez nariadenia neodkladného opatrenia, ktorú si doposiaľ plní, s výnimkou mesiacov august a september, keďže platby výživného za tieto mesiace nepreukázal. Odvolací súd zdôrazňuje, že nevzhliadol žiadnu prekážku na strane otca, ktorá by mu bránila doplatiť výživné na maloleté dieťa aj za tieto dva mesiace (pokiaľ výživné uhradené nebolo) a ktorá by mu neumožňovala si plniť svoju vyživovaciu povinnosť na maloleté dieťa aj do budúcnosti, a to pravidelnými mesačnými platbami výživného.

18. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam ani odvolací súd nepovažoval v tomto prípade za naplnené podmienky nevyhnutné na to, aby súd pristúpil k nariadeniu neodkladného opatrenia, keďže matka neosvedčila, že výživa maloletého dieťaťa je aktuálne ohrozená. Berúc do úvahy charakter inštitútu neodkladného opatrenia tu samozrejme nebol priestor na podrobné vykonávanie dôkazov, keďže súd rozhodoval v skrátenom konaní, avšak tie skutkové zistenia, ktoré z návrhu a zo spisu vyplývajú, postačujú na vyslovenie záveru, že v súčasnosti potreba navrhovaného neodkladného opatrenia nie je osvedčená. „V súlade s § 366 CMP, podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia vo veciach výživného je osvedčenie skutočnosti, že bez zásahu súdu do pomerov účastníkov by bolo ohrozené zabezpečovanie výživy oprávneného, v tomto prípade maloletého ..., v nevyhnutnom rozsahu, ktorý rozsah je zásadne odlišný od rozsahu vyživovacej povinnosti rodičov k deťom vyplývajúcich zo zákonných kritérií uvedených v § 62 a nasl. Zákona o rodine. Podstatným je preukázanie, že potreby oprávneného dieťaťa nie sú v konkrétnej situácii, v ktorej sa dieťa nachádza, uspokojované ani v nevyhnutnej miere.“ (uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 8CoP/343/2022, zo dňa 16.01.2023). Samotná existencia práva dieťaťa na výživné od oboch rodičov nie je dôvodom na zásah súdu do pomerov účastníkov konania s poukazom na zákonné ustanovenie § 366 CMP. Odvolací súd má za to, že pomery medzi účastníkmi sú dostatočne stabilizované na to, aby postačovali na preklopenie obdobia do právoplatného skončenia konania vo veci samej, v ktorom konaní súd vykoná riadne a úplné dokazovanie, na základe ktorého rozhodne o tom, ktorému z rodičov bude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, v akom rozsahu a za akých podmienok bude druhý rodič oprávnený stýkať sa s ním a v akej výške bude na dieťa platiť výživné.

19. Na základe uvedeného odvolací súd napadnuté zamietajúce uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil. O nároku na náhradu trov konania odvolací súd nerozhodoval, keďže toto patrí až konečnému rozhodnutiu (§ 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP).

20. Ďalšie argumenty matky odvolací súd považoval pre rozhodnutie veci za nepodstatné, nespôsobilé ovplyvniť posúdenie veci, keď i podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/2004, III.ÚS 209/2004, II.ÚS 200/2009).

21. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 2 ods. 1 CMP, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).